

Antonín Špát FOTOGRAF

Víte, že mezi námi v Lodhěřově žije známý fotograf? Asi znáte pana Antonína Špátu. Možná jste ho viděli procházet se svým fotografickým vybavením naší vesnicí. Možnost seznámit se s výsledky jeho práce měl však málokdo z nás.

LOSNa

BILANCE ROKU 2011

Vážení spoluobčané, vzhledem k ukončenému roku 2011, mi dovoluji provést bilanci toho, co se v našich vesnicích během roku podařilo uskutečnit.

Na přelomu roku 2010 a počátku roku 2011 jsme prostřednictvím dotačních titulů žádali o finanční prostředky na vybudování víceúčelového hřiště v Lodhěřově, dále na nákup traktoru a zpracování územního plánu obce. Všechny tyto prostředky se nám podařilo získat.

V průběhu jara bylo potřeba vyřešit nevhodný stav našich místních komunikací. Firma Vialit Soběslav provedla opravy komunikací mezi V. Ratmírovem a Studnicemi, dále mezi Studnicemi a Lodhěřovem a nakonec ještě byla opravena komunikace za KD v Lodhěřově.

Během léta jste si mohli všimnout opraveného kamenného kříže na návsi pod kostelem a taktéž opraveného kamenného tarasu včetně schodiště ke kostelu. Taktéž jsme nechali v budově mateřské školy vyměnit stávající okna a dveře za plastová a můžeme se pochlubit úsporou ve spotřebě energie na vytápění a doufám si tvrdit, že jsme dětem zlepšili klima a prostředí ve kterém tráví většinu dne. Ve Studnicích jsme provedli zasíťování obecních pozemků pitnou vodou, vybudovali se zde sjezdy k jednotlivým parcelám pro stavby rodinných domů. V současné době jsou tyto pozemky připraveny k prodeji. V návaznosti na zasíťování pozemků pitnou vodou se ve Studnicích začala připravovat projektová dokumentace na vybudování vodovodního přivaděče z Velkého Ratmírova, jako posílení vodního zdroje. Tento přivaděč by do budoucna vyřešil možný nedostatek pitné vody. Dokumentace včetně projektu byla dokončena a realizace této akce je úzce spojena se získáním finančních prostředků prostřednictvím dotace.

O prázdninách se v našich obcích objevil nový traktor Lamborghini za cca 1.000.000,- Kč.

Na konci října bylo obci předáno nově vybudované víceúčelové hřiště v Lodhěřově. Toto hřiště je připraveno k celoročnímu užívání. Taktéž našim dobrovolným hasičům přibyla nová technika ve formě nákupu hasičského vozu CAS 32 Tatra. Jen bych si přála, aby toto vozidlo vyjízdělo pokud možno raději jen k prezentacím a kulturním akcím, než k požárům v našich a okolních obcích. (Pokračování na str. 2)

OBSAH ČÍSLA

ÚLOŽIŠTĚ?

BILANCE ROKU 2011

MASOPUSTNÍ VESELÍ

TURNAJ "O POHÁR OBCE LODHĚŘOV"

ANTONÍN ŠPÁT FOTOGRAF

Foto: Jiří Holakovský

ÚLOŽIŠTĚ?

Zdravím všechny čtenáře Losny a v první řadě bych Vám chtěl poděkovat, že jste nezavrhlí naše noviny. Dnes bych rád nakousnul poměrně závažné téma a přinesl vám informace z diskuse: "Výběr lokality pro hlubinné úložiště za účasti veřejnosti".

Pravděpodobně každý si povšiml, že Lodhéřov je jednou z lokalit, na kterou si brousí zuby Správa úložiště radioaktivního odpadu (SÚRAO). 14. února se v Jihlavě konalo setkání „u kulatého stolu“, kterého jsem se také zúčastnil a přesto, že za 3 hodiny trvání konference nebylo dosaženo žádné shody nebo hmatatelného výsledku, nepovažuji tento výlet za ztrátu času.

Vše začalo odjezdem od obecního úřadu, který byl naplánován na 13:45. Autobus měl trochu zpoždění, takže Lodhéřov jsme opouštěli ve 2 hodiny. Diskuse účastníků se převážně točila okolo aut a zemědělské techniky, nálada dobrá, nikdo z průvodu neutíkal. Přibližně o hodinu později jsme byli na místě Jihlavské Vysoké školy polytechnické. Jelikož konference začínala až v 16:00 hodin, měli jsme čas se občerstvit a ještě podiskutovat na volné téma. Alfou a omegou nám, jakož i jiným, byl automat na kávu, u kterého jsme měli možnost vidět první známé osobnosti. Například já jsem se tam střetl s paní Bobošíkovou, kterou jsem ovšem po hříchu nepoznal, ale byl jsem na její totožnost upozorněn přítomnými dámami. Poté jsme

se přesunuli do auly. Zde nastal první zádrhel. Organizátoři počítali s účastí okolo 50ti lidí, ovšem reálný zájem byl zhruba čtyřnásobný, takže nejen, že na valnou většinu lidí nevyšly židle, ale mnozí se do auly ani nevešli a ti co ano, byli namačkaní jeden na druhého. I přes tuto nepříjemnost bylo vše připravené a mohlo se začít. Úvodem jsme si vyslechli 2 prezentace. První od zástupce ředitele SÚRAO pana Slovák, který nám vysvětlil záruky a kompenzace, které stát obcím dává a proč bychom měli být vlastně šťastní, že by na našem katastru úložiště mohlo být. Následoval ho pan Sequens ze sdružení CALLA, který nám vysvětlil, že žádné záruky nemáme. Poté dostali prostor i ostatní odborníci a následovaly dotazy z pléna. Nutno podotknout, že se našel i jeden hlas, který považoval úložiště za veskrze pozitivní a uvítal by jej na svém území, nicméně drtivá většina dotázaných byla striktně proti. Během této diskuse jsem se dozvěděl i několik poměrně důležitých informací.

Stavba samotného úložiště je naplánována přibližně na rok 2050, v současné době jde pouze o geologický průzkum. Nabízí se otázka: "Když si uvědomíme fakt, že komunisti tu byli „na věčné časy“ a vydrželi u vlády přibližně 40 let. Přihlédneme-li dále ke všem problémům EU a celé západní ekonomiky, je vůbec možné počítat s něčím, co má být budováno za více než 30 let?". **Souhlas s geologickým výzkumem není souhlasem ke stavbě úložiště.** Otázka: "Co když průzkum ukáže, že pouze jedna lokalita je opravdu vhodná, nebo co když s průzkumem bude souhlasit samospráva na jediné lokalitě? Stojí tedy jakákoli finanční kompenzace za toto riziko?". **Pokud obec nebude souhlasit se stavbou úložiště, stavět se na jejím katastru neuskuteční.** Otázka: "Víme-li, že někde toto úložiště stát musí, nemůže jednoho dne dojít k násilnému vyvlastnění, nebo stavbě přes nesouhlas občanů?" **Na území ČR je podle zákona zakázáno dovážet jakýkoli vyhořelý radioaktivní materiál z okolních zemí. Úložiště na území ČR nebude sloužit žádnému jinému státu.** Otázka: "Nemáme-li iluze o našich zákonodárcích a víme-li, že jediné neměnné zákony jsou ty fyzikální, nemůžeme se dočkat toho, že se ČR stane smetištěm Evropy?"

Závěrem bych se pokusil nastínit možné výhody a nevýhody úložiště tak, jak je vidím já.

Finanční kompenzace ze strany státu, příliv obyvatelstva v produktivním věku (pracovníků na úložišti), vznik nových pracovních příležitostí, rozvoj infrastruktury, zvýšení životní úrovně obyvatel.

Narušení geologické stability podloží, narušení vodního rázu krajiny, propad cen nemovitostí, masivní únik radonu spojený s důlní činností, nedůvěra spotřebitelů vůči zemědělským plodinám v oblasti, zánik ZD, odliv původních obyvatel.

Závěry nechám zcela na Vás, nicméně je jasné, že stojíme před rozhodnutím, které je nesmírně závažné a o tom, co je opravdu správné se můžeme jen dohadovat.

Vojtěch Petrů

Bilance roku 2011 (pokračování ze strany 1)

Před koncem roku 2011, na přelomu listopadu a prosince jsme obdrželi oznámení o získání dotace na výstavbu kanalizace a ČOV v Lodhéřově. Oficiální rozhodnutí jsme si z Ministerstva zemědělství přivezli ještě před vánočními svátky, ve výši cca 42.000.000,-Kč. Cena díla se pohybuje okolo 65.000.000,-Kč. Tato akce započne v březnu 2012 a bude trvat do konce roku 2013 a svým rozsahem bude srovnatelná s plynifikací obce z let 1998–1999. Doufám si tvrdit, že kanalizace je pro nás velmi prospěšná stavba a nabízí nám další možnosti v rozvoji obce. Závěrem Vám předkládám pár informací ohledně hospodaření obce. Rozpočet na rok 2011 činil 9,9 mil. Kč a hospodaření skončilo přebytkem ve výši 444 tis. Kč. Do nového roku jsme si převedli hotovost ve výši 1,9 mil. Kč.

Mezi hlavní akce v roce 2012 patří vybudování kanalizace a ČOV v Lodhéřově, dále jsme žádali o přidělení dotace na vybudování dětského hřiště v Lodhéřově a Studnicích, opravu plynového kotle v budově základní školy a na opravu podlahové krytiny v herně KD v Lodhéřově. V současné době máme odsouhlasenu dotaci na nákup lesnické techniky, kde jsme žádali o prostředky na příkopovou sekačku, motorovou pilu a křovinořez.

Poděkováním Vám všem za podněty a připomínky, které byly vzneseny k hospodaření obce v roce 2011, bych uzavřela hodnocení uplynulého roku a dovolím si poděkovat pracovníkům i zastupitelům obce, složkám a dalším občanům kteří se podílejí na vytváření podmínek, které vedou ke spokojenému životu v našich třech vesničkách.

Zdeňka Klesalová, starostka obce

> INFORMACE Z OBCE

Od 1. února 2012 je novým nájemcem nebytových prostor v KD Lodhéřov paní Hana Čermáková z Lodhéřova. V těchto prostorách je provozováno pohostinství a obchod potravin. Nájemce má tyto prostory pronajaty na dobu určitou do 3/2016. Veškeré náklady spojené s opravami těchto nebytových prostor hradí nájemce, mimo nákladů spojených s opravou rozvodů pitné vody. Tyto byly již téměř nefunkční a obec byla povinná předat nájemci prostory způsobilé k provozování živnosti, proto nechala na své náklady opravit rozvod vody. Taktéž zde bude zřízeno rozšíření plynové přípojky pro připojení plynového sporáku. Další možné opravy spojené se stářím této budovy budou řešeny v případě potřeby se zastupiteli obce. Do budoucna se bude potřeba zabývat získáním dotace na celkovou rekonstrukci objektu včetně oprav elektrorozvodů atd.

Klesalová Zdeňka
starostka obce

Lodhéřov žil v únoru masopustním veselím

Jako každý rok pořádala TJ Sokol akce, které se tradičně spojují s masopustem. 12. února byl uspořádán Dětský maskární karneval, kterého se zúčastnilo ke stovce dětí a stejný počet dospělých. Děti si pořádně zarejdivly, zatančily, zasoutěžily a obdržely spoustu sladkostí a mlsek. Bylo vidět mnoho krásných masek a ty nejlepší byly vyhodnoceny. 19. února procházel průvod masek Lodhéřovem za doprovodu místních harmonikářů.

26. února proběhly Sokolské šibřinky, na kterých zahrála taneční skupina *Univerzál*. Tato akce byla velmi zdařilá a zúčastnění se dobře bavili. Taktéž masek byl hojný počet a ty nejlepší byly vyhodnoceny.

Je třeba, aby tyto tradice nadále pokračovaly a tím přispěly ke kulturnímu dění v obci. Nutné je poděkovat všem, kteří se na těchto akcích podíleli. Musíme podotknout, že to i přináší patřičný zisk do pokladny Sokola. Musíme též poděkovat sponzorům v první řadě *Obci Lodhéřov* a dále *ZD Radelo, Kamenolomu v Deštné, Jednotě COOP, Janu Kroužkovi* a ostatním.

Masopust sice skončil, ale TJ Sokol již připravuje další akce. 9. června proběhne na místním hřišti Dětské sportovní odpoledne k MDD. Děti budou mít k dispozici skákací hrad, proběhnou sportovní soutěže a vše bude korunováno táborovým ohněm.

V měsíci červenci (*termín ještě bude upřesněn*) proběhne slavnostní otevření víceúčelového hřiště spojené s oslavami 40. výročí organizované sportovní činnosti TJ Sokol a 65. výročí založení Sokola v obci. V srpnu počítáme s již tradičním turnajem v kopané mužů "*O Pohár Obce Lodhéřov*" a po dloholeté odmlce i s turnajem žáků.

Ještě jednou děkuji všem organizátorům, pořadatelům, trenérům, vedoucím družstev, hráčům a zkrátka všem, kteří pro masovou tělovýchovu a sport u nás v Lodhéřově něco dělají.

Předseda T.J. František Šamal

Vítězové jednotlivých kategorií: ◀ Rekordní účast na jubilejním 40. ročníku turnaje "O pohár obce Lodhéřov"

Dvouhra – krajské soutěže:
Filip Korbel (El Niño Praha)

Dvouhra – OP I:
Jaroslav Vějbora (Sokol Lodhéřov)

Dvouhra – OP II a III:
Karel Lipl (Kamenice nad Lipou)

Čtyřhra – krajské soutěže:
Korbel Filip – Korbel Alen
(El Niño Praha/So Pobjuky)

Čtyřhra – okresní soutěže:
Laštovka František
Tomíček Petr (Sokol Lodhéřov)

Veteráni 50–60 let:
Oldřich Jareš (Jiskra Třeboň)

Veteráni nad 60 let a více:
František Laštovka
(Sokol Lodhéřov)

Neregistrovaní:
Jiří Vykopal (Lodhéřov)

Turnaje se zúčastnilo 93 (82 registrovaných a 11 neregistrovaných) hráčů z jindřichohradeckého okresu, pozvaných pořadatelem. Turnaj zahájila starostka obce, paní Klesalová a František Šamal, předseda oddílu stolního tenisu a TJ Sokol Lodhéřov. František Šamal seznámil zúčastněné s historií stolního tenisu v Lodhéřově a společně pak se starostkou obce předali pamětní plakety zakládajícím hráčům lodhéřovského stolního tenisu. Turnaj byl zakončen po 19. hodině předáním cen a pohárů hráčům, kteří se umístili na předních místech ve všech osmi vypsáných soutěžích. Lodhéřovští hráči vyhráli 4 kategorie z 8 vypsáných.

V pátek 16. prosince 2011 proběhl Vánoční celookresní turnaj pro žáky, kterého se zúčastnilo 30 hráčů. Turnaj byl velmi dobře hodnocen okresním svazem i zúčastněnými oddíly. Dobré výsledky dosáhli naši hráči i na turnaji v Jindř. Hradci u příležitosti 80. výročí stolního tenisu ve městě. V kategorii okresních soutěží se umístil Lukáš Lehký na 2. místě a v soutěži veteránů nad 60 let vyhrál František Laštovka. Velký dík a uznání patří pořadatelům a členům oddílu stolního tenisu v Lodhéřově, kteří se na uspořádání této náročné akce podíleli. Dále pak dík všem sponzorům, kteří se na turnaji podíleli jak finančně, tak i věnováním cen – *Obce Lodhéřov, OV stolního tenisu v J. Hradci, Waldviertler Sparkasse J. Hradec, ZD Radelo, Energetické centrum Otín, Kasalova pila J. Hradec, firmy Aspera, Buzek* a další.

Dík všem a masové tělovýchově obzvlášť.

Předseda TJ Sokol a oddílu stolního tenisu František Šamal

V ROCE 2011 JSME UVÍTALI DO ŽIVOTA TYTO NAŠE NOVÉ OBČANKY

Kejstová Martina
Krajinová Jiřina
Chodcová Šarlota
Lacková Karolína
Salaba Tomáš
Patkaň Jiří
Škurek David

SBOR PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI VE SPOLUPRÁCI S OÚ LODHÉŘOV USKUTEČNIL 19. LISTOPADU 2011

slavnost důchodců jubilantů, které se účastnilo 13 jubilantů z celkem 22 pozvaných společně se svými rodinnými příslušníky. Pro účastníky bylo připraveno malé pohoštění, každý obdržel dárkový koš a dárek. Odpoledne jim zpříjemnila hudba a program dětí ze základní školy. Nejstarší účastníci byla paní Anežka Vopravilová z Lodhéřova a účastníkem byl pan Stanislav Maryška ze Studnic. Všem jubilantům přejeme hodně zdraví a těšíme se na další setkání.

LETOŠNÍ JUBILANTI

Blahopřání také patří těm, kteří v letošním roce 2012 oslaví své kulatá životní jubilea:

Leden
Vopravilová Anežka, Lodhéřov
Brabec Jaroslav, Studnice

Únor
Cuce Jindřich, Lodhéřov
Kocourek Jiří, Lodhéřov

Březen
Salabová Milada, Lodhéřov
Holakovská Marie, Lodhéřov
Hůlková Miloslava, Lodhéřov
Kovář Karel, Lodhéřov

Antonín Špát FOTOGRAF

Víte, že mezi námi v Lodhěřově žije známý fotograf? Asi znáte pana Antonína Špátu. Možná jste ho viděli procházet se svým fotografickým vybavením naší vesnicí. Možnost seznámit se s výsledky jeho práce měl však málokdo z nás. Pokusíme se tedy oslovit našeho spoluobčana, který s tím trochu neobvyklým názvem naší vesnice seznámil obyvatele mnoha měst naší republiky a několikrát i v zahraničí.

Pane Špáte, píše se o vás jako o fotografovi z jihočeského Lodhěřova. Pocházíte z Lodhěřova? Trochu se musím zamyslet nad tím „pocházíte“. Znamená to zda jsem se zde narodil? Mám pochybnost, že by na takovou otázku mohl některý ze stejně starých občanů naší pohraniční vesnice odpovědět „ano“. Přistěhovali jsme se do Lodhěřova před 46 roky z Moravských Budějovic. Třiatřicet let jsem tam žil i s mými rodiči, kteří nás následovali vzápětí. Za sebe mohu říct, že za ta léta, byť někdy ohýbaný mrazivými větry, jsem zde zakořenil.

Fotografové mívají svá oblíbená témata. Jaká jsou ta Vaše? Vnitřně jsem cítil potřebu vyjádřit se k otázkám a problémům lidské společnosti. Prohlížením prací mistrů tohoto oboru a potom hlavně studiem na *Škole výtvarné fotografie SČF v Brně* jsem nacházel přístup k fotografování lidí a jejich činnosti. Rozsáhlá autorská výstava v Českých Budějovicích před deseti roky odrážela toto téma i v názvu „*Nablízku je člověk*“. Letošní výstavu ve Znojmě jsem v obměněné formě nazval stejně. Obdobně byla pojatá před měsícem výstava v pražské Lucerně. Tedy mohu odpovědět, že jsem nezanevřel na krajinu, nevyhýbám se ani nevázným tématům, ale stěžejním tématem zůstávají stopy člověka a on sám.

Je něco, co mají společného všechny Vaše snímky?

Snažím se, aby moje snímky byly především čitelné i pro člověka, který se dobře neorientuje v současném umění. Pokud je dílo vizuálně čitelné, je už jen na divákovi, zda je tak zdatný a dovede si autorův vzkaz přečíst. Nepovažuji za rozumné, aby se autor snažil vyhovět všem divákům. Musel by se nutně podbízet a i v tomto případě by těžko uspěl. Pokud by vyhověl jedné skupině, zarmoutil by jinou.

Fotíte také Lodhěřov? Lodhěřov je mým bydlištěm, trávím zde nejvíce času a tedy je také prostředím, které se snažím výtvarně pojmout. Kdysi jsem se snažil vytvořit pro zdejší obec nějaké dokumentární fotografie. Nebylo to však přijato s pochopením, tak jsem od toho upustil. Škoda, mnohé se zde změnilo. Bez obrazové dokumentace a konfrontace současného stavu s ním, těžko můžeme posoudit, co všechno se změnilo k lepšímu.

Vaše fotografie je výhradně černobílá. Barva Vás neoslovila?

Myslím, že černobílá fotografie nejlépe vyhovuje mým záměrům. Jak jsem již uvedl, jde mi především o obsah. Barva odpoutává a rozměňuje pozornost. Když se objevila barva, zkusil jsem si tehdy ještě velmi primitivními způsoby „jak to funguje“. Necítil jsem potřebu v tom pokračovat. Mnoho vážně pracujících autorů se k černobílé fotografii vrátilo. Sám jsem byl v roce 1996 překvapen, když jsem v kdysi nejvyšší stavbě na světě v Torontu viděl dokumentární výstavu o stavbě této věže v černobílé formě. Černobílá fotografie mi připomíná poezii. Není polopatiistická, je náročnější pro pozorovatele. Někdy však, v malé míře, má barevná fotografie nezastupitelnou funkci.

VÍTE O ZAJÍMAVÉ UDÁLOSTI, NENECHÁVEJTE SI JI PRO SEBE
A NAPIŠTE NÁM NA LOSNA@LODHEROV.CZ

VYDAVATEL: OBEC LODHĚŘOV, IČ: 00247014,
MÍSTO VYDÁNÍ: LODHĚŘOV 168, 378 26 LODHĚŘOV, DATUM VYDÁNÍ: 19. 03. 2012
VYDÁNÉ: 1/2012, © 2011–2012 OBEC LODHĚŘOV, VŠECHNA PRÁVA VYHRAZENA.

Měl byste nějakou shovívavou radu pro fotoamatéry a začátečníky? Asi Vás nepotěším. K žádným náročným výsledkům není krátká cesta. Musíte si rozmyslet jak budete na výsledek svého fotografování nároční. Podle toho si stanovte míru svého úsilí na svoje fotografické vzdělání. Je zbytečné, abyste pro pořízení dobrých upomínkových snímků studovali bůhvíco. Zkuste si to srovnat s vařením. Zde zaručeně hned poznáte, že nějaký nedostatek se dá ještě tolerovat a něco již není k snědku.

Nyní, když jsme se o vás dověděli mnohé, nebylo by vhodné, abychom se seznámili také s vaší tvorbou? Pokud byste chtěli získat komplexnější pohled na moji padesátiletou výstavní činnost, bylo by dobré doplnit informace také pohledem odborníka. Přes patnáct let sleduje můj fotografický vývoj předsedkyně Svazu českých fotografů paní PhDr. Věra Matějů. Její postřehy byly někdy objevné i pro mě. Samozřejmě že za cennější považuji ukázat alespoň část svojí tvorby, než o ní jen mluvit.

Děkuji za Váš zájem.

Ondřej Stránský a Antonín Špát

Mezi řádky

Znovu se v této „odlehčené“ rubrice setkáváme s vánočním zpíváním, ale neděste se, nebude tomu tak v každém čísle.

Když parta okolo Tragedis před čtyřmi lety se zpíváním začala, chápal jsem to jako velice sympatickou snahu vrátit Vánocům proměněným v šampionát, kde vítězí množství utracených peněz a snědeného jídla, alespoň trochu jejich původní smysl. Byla to moc příjemná záležitost a nerozuměl jsem hlasům, které řešily, jestli Vojta umí nebo neumí zpívat, o to tam přece vůbec nešlo. Další dva roky měly podobný scénář, jen lidí přibývalo. Vloni přišla změna, akce se přesunula do místního kostela. Za sebe mohu říct, že se mi to znovu velmi líbilo a považuju to za krok správným směrem, ale setkal jsem se i s opačným názorem a také obavami o pokračování tradice. Pojdme se na to zeptat přímo Vojty.

Proč jste vlastně se zpíváním začali?

No, je to už poměrně dávno, ale kdysi tu již taková tradice byla. Je pravda, že jsem tehdy byl ještě poměrně malý, ale pamatuji si, že ji vedl Deštný farář. Stáli jsme v kroužku se svíčkami v ruce a zpívali koledy. Je to jeden z těch mlhavých zážitků z dětství. No, a když jsme založili kapelu, řekl jsem si, že by to mohlo být vcelku hezký počín, takové pomyslné oprášení staré tradice. Ostatní souhlasili a bylo tu první zpívání.

Neměli jste chuť se na to po prvním ročníku vykašlat?

Samozřejmě. Ono, když něco takového organizuješ, tak ti to vezme nějaký ten čas a pokud sklidiš jen kritiku, moc se ti do dalšího ročníku nechce. Ale když se přiblížily další Vánoce, začaly se stále častěji objevovat dotazy, zda bude zpívání. To mě přesvědčilo, že naše snaha, přeci jen nebyla tak docela zbytečná. Proto jsme se rozhodli pro pokračování.

Vloni jste zpívání pořádali v kostele, jaký to mělo důvod?

Důvody byly v zásadě dva. Ta myšlenka hrát v kostele mě napadla již v roce 2010, poté, co jsem viděl, fantastický Stingův Vánoční koncert v Durhamské katedrále. Okamžitě mi problesklo hlavou, že by něco podobného, pochopitelně v menším, mohlo jít udělat i v našem, prakticky nevyužívaném kostele. Ovšem z časových důvodů jsme to nakonec udělali opět pouze na návsi, kde jsme k mé nelibosti zjistili, že již nejsme schopni hrát dostatečně nahlas, pro tolik lidí, kolik se zde shromáždilo, nehledě na to, že jsme vydáni na milost a nemilost počasí a lidem, kteří mají neutuchající potřebu jezdit skrze shromáždění autem. A to byl asi ten finální impuls. S organizací 4. ročníku jsme tedy začali již v listopadu a ukázalo se, že koncert v kostele bude organizačně mnohem náročnější než venku. Chtěl bych tímto poděkovat všem, kdo nám s tím pomohli. Nicméně já věřím, že každý kdo přišel, nebyl zklamán a koncert si užil. Alespoň já jsem měl ten pocit.

A bude zpívání i letos?

Pokud to bude v našich silách, pak rozhodně ano.

Ondřej Stránský a Vojtěch Petrů